

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

Bilag
1

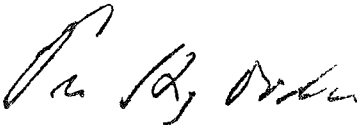
Journalnummer
400.C.2-0

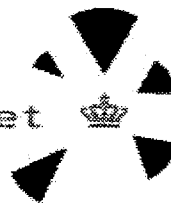
Kontor
EU-sekr.

25. februar 2003

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Skatteministeriets notat om Kommissionens stævning af 7. november 2002 om finansielt ansvar for myndighedsfejl.

Departementet

25. februar 2003

J.nr. 2003-429-0002

8. kontor

Notat til Folketingets Europaudvalg om Kommissionens stævning af 7. november 2002 om finansielt ansvar for myndighedsfejl

Kommissionen har ved stævning af 7. november 2002 nedlagt påstand om, at Danmark har tilsidesat de forpligtelser, som påhviler det i henhold til fællesskabsretten og særligt EF-traktatens artikel 10 og artikel 2 og 8 i Rådets afgørelse 94/728, af 31. oktober 1994 om ordningen for Fællesskabets egne indtægter, ved at de danske myndigheder ikke har overdraget et beløb på 140.409,60 kr. samt morarenter heraf fra 20. december 1999, til Kommissionen i forbindelse med en sag om efteropkrævning af told.

Europaudvalget er tidligere blevet orienteret om Kommissionens åbningskrivelse og begrundede udtalelse i samme sag.

Sagen drejer sig om en indfortoldningssag, hvor de danske toldmyndigheder foretog en fejlagtig rettelse af en toldangivelse. Efterfølgende blev fejlen rettet og spørgsmålet om, hvorvidt den pågældende myndighedsfejl medførte, at det omhandlede beløb ikke kunne efteropkræves hos importøren, blev forelagt Kommissionen.

Kommissionen traf afgørelse i sagen om, at Danmark efter toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), ikke skulle bogføre beløbet og derfor ikke foretage efteropkrævning hos den afgiftspligtige, idet virksomheden havde været i god tro, og idet den ikke med rimelighed kunne for-

ventes at have opdaget den pågældende fejl, som de danske myndigheder havde begået.

Det er Kommissionens opfattelse, at Danmark er finansielt ansvarlig for de fejl, der er begået af de danske myndigheder. Selvom toldkodeksen fritager den afgiftspligtige for sit finansielle ansvar overfor medlemsstaten, friholder den efter Kommissionens opfattelse ikke medlemsstaten for ansvar overfor fællesskabets budget som følge af myndighedsfejl. Det er Kommissionens opfattelse, at medlemsstaternes ansvar er omfattet af Fællesskabets finansielle bestemmelser, særligt artikel 8 i afgørelse 94/728 og artikel 2 i forordning 1552/89.

I regeringens svarskrift argumenteres for, at Kommissionen ikke kan anvende artikel 8 i afgørelse 94/728 som hjemmel for det finansielle ansvar fra medlemsstaten i forbindelse med myndighedsfejl. Dette skyldes, at artikel 8, stk. 2, i samme forordning fastslår, at det er Rådet, der vedtager de bestemmelser, der fastlægger reglerne for opkrævning, bogføring og overdragelse af egne indtægter, hvorfor det er gennemførelsesforordning 1552/89 (erstattet af forordning 1150/2000), der indeholder hjemlen for, hvilke beløb der skal bogføres og overføres til Kommissionen. Efter artikel 2, stk. 1 i forordning 1552/89 er Fællesskabets fordring fastlagt, når toldbestemmelsernes betingelser om bogføring er opfyldt, og beløbet er meddelt den afgiftspligtige. Fællesskabets fordring opstår således på bogføringsdatoen. Da toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), netop fritager toldmyndighederne fra at foretage bogføring, når toldmyndighederne begår fejl, som den afgiftspligtige ikke kunne forventes at have opdaget, opstår der ikke nogen fordring. Efter forordning 1552/89 skal det omhandlede beløb ikke bogføres og dermed heller ikke overføres til Kommissionen. Ligeledes kan der ikke udledes et sådan princip af traktaten artikel 10.

Det bemærkes, at Kommissionen flere gange har stillet forslag om at ændre forordning 1552/89, således at medlemsstaterne gøres finansielt ansvarlige for egne myndighedsfejl, men forslagene er hidtil blevet afvist af et flertal af medlemstaterne.

Det bemærkes, at Kommissionen har rejst sagen som en prøvesag for at imødegå den fortolkningstvivil, som der har været på området. Sagen er derfor af principiel karakter og har betydning for en række andre sager, der beløbsmæssigt kan opgøres til ca. 40 mill. kr. før morarenter for Danmarks vedkommende. Sagen har også betydning for de øvrige medlemsstater, som har tilsvarende sager, og det forventes, at flere medlemsstater vil intervenere i sagen.

Regeringen vil derfor overfor domstolen fastholde, at Danmark bør frifindes i nærværende sag, fordi gældende EU-ret hverken udtrykkeligt eller indirekte indeholder et princip om, at medlemsstaterne over for Fællesskabet er finansielt ansvarlige for tab, der opstår som følge af, at egne indtægter ikke kan opkræves hos virksomhederne på grund af fejl begået af medlemsstaternes myndigheder.